

Κάλεσμα σε διήμερο ενάντια στα κλειδώματα

Μια μέρα ξεκινάει σήμερα, όλα βαίνουν καλώς. Οι φοιτητές, οι εργαζόμενοι και το καθηγητικό προσωπικό πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο. “Απολαμβάνουν” το ελεγχόμενο περιβάλλον της στείρας γνώσης, του καθαρού ακαδημαϊκού χαρακτήρα χωρίς πολιτικές και πολιτιστικές οχλήσεις να επηρεάζουν την γαλήνια ισορροπία του. Αυτήν την ισορροπία που εξασφαλίζει τους πανεπιστημιακούς στόχους. Οι στόχοι αυτοί είναι ένα πανεπιστήμιο που εκπαιδεύει ανθρώπινο δυναμικό με βάση τις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς, που δεν επιτρέπει “ανατρεπτικές” ιδέες να εκφραστούν, που είναι ελκυστικό σε επενδυτές, αφού εξασφαλίζει ασφαλές περιβάλλον για να χρηματοδοτούν έρευνες και άλλες λειτουργίες.

Ο ρόλος του πανεπιστημίου θα μπορούσε να συνοψιστεί στα παραπάνω. Οι πρυτανικές αρχές και το κράτος βρίσκονται σε συνεχείς προσπάθειες βελτιστοποίησης της κατάστασης με τους δικούς τους όρους ώστε το πανεπιστήμιο να είναι σε μέγιστο βαθμό παραγωγικό όσον αφορά τους ίδιους τους στόχους. Όταν υπάρχουν έξω από την λειτουργία του δυναμικές θα προσπαθήσει, είτε να τις καταστείλει είτε να τις ενσωματώσει δημιουργώντας μηχανισμούς για τον έλεγχο των μη προβλεπόμενων δραστηριοτήτων και τον περιορισμό τους σε ακίνδυνα συμπληρώματα της ακαδημαϊκής λειτουργίας.

Εμείς είμαστε αυτοί και αυτές που η σκέψη για “καθαρό” πανεπιστήμιο μας είναι αποκρουστική. Δραστηριοποιούμαστε στους πανεπιστημιακούς χώρους, χωρίς να μας ενδιαφέρει η όποια θεσμοθέτησή μας από το πανεπιστήμιο, με βάση τις δικές μας ανάγκες. Κάνουμε συνελεύσεις, συζητάμε, κινητοποιούμαστε, οργανώνουμε προβολές, πρόβες, μπαρ. Κρατάμε τον χώρο ζωντανό και απέναντι στην λογική του ατομικού δρόμου απαντάμε συλλογικά. Η δράση μας είναι απέναντι στην “κανονική λειτουργία”, αυτή δηλαδή που συμφέρει το κράτος και το κεφάλαιο. Γι’αυτό και το πανεπιστήμιο προσπαθεί να την εμποδίσει με ποικίλους τρόπους. Είτε άμεσα κλειδώνοντας πόρτες, κατεβάζοντας ρολά ή και ακόμα κατά καιρούς δίνοντας το πράσινο φως στην αστυνομία να επέμβει, είτε έμμεσα προσπαθώντας να εκβιάσει τους ανθρώπους που δραστηριοποιούνται εντός του να μπούνε σε διαδικασία διαπραγμάτευσης για να οριοθετηθεί η δράση τους. Τελευταία το πόρισμα Παρασκευόπουλου, ανοίγει τον δρόμο για μια κεντρική πολιτική ενσωμάτωσης και διαχείρισης από την μία και από την άλλη εξισώνει την κινηματική δράση εντός του πανεπιστημίου με συμμορίες και ναρκομαφίες για να έχει το πάτημα να την καταστέλλει.

Το άσυλο στοχοποιείται στην δημόσια σφαίρα με κεντρικό επιχείρημα ότι δήθεν διευκολύνει το εμπόριο ναρκωτικών, ενώ οι πιάτσες βρίσκονται στο πανεπιστημιακό campus, όπως και σε μερικές γειτονιές της πόλης, μετά από πολιτική επιλογή του κράτους. Και όπως υποβαθμίζουν γειτονιές για να προσφερθούν για gentrification*, έτσι και στο πανεπιστήμιο εξυπηρετούν συγκεκριμένο σκοπό. Παρατηρούμε συχνά την αστυνομία να πηγαίνει “βόλτες” τις πιάτσες εμπορίου ναρκωτικών από περιοχή σε περιοχή ενώ είναι πολύ συχνές οι περιπτώσεις που ξεσπούν δήθεν “σκάνδαλα” στα οποία η αστυνομία συνεργάζεται με συγκεκριμένα κυκλώματα ναρκέμπορων. Η σχέση μεταξύ εμπορίου ναρκωτικών και κράτους φυσικά δεν είναι τυχαία. Υποδεικνύει ότι όχι μόνο καμία βούληση δεν έχει το κράτος και οι μηχανισμοί του να εξαλείψουν το εμπόριο ναρκωτικών αλλά το χρησιμοποιούν κιόλας για να επιδιώξουν τους δικούς τους σκοπούς. Έτσι αυτή τη φορά γίνεται μοχλός πίεσης απέναντι στο πανεπιστημιακό άσυλο, με προτεινόμενη λύση για την αντιμετώπιση του, το πλέον υπεύθυνο κράτος.

*gentrification: Τρόπος διαχείρισης του πολεοδομικού σχεδιασμού, ούτως ώστε μετά την σχεδιασμένη υποβάθμιση μιας γειτονιάς (πχ διακίνηση ναρκωτικών, δράση φασιστικών συμμοριών κλπ), και αφού πέσει η αντικειμενική αξία των ακινήτων να αγοραστεί μαζικά από επενδυτές. Αφού προηγηθεί αυτό, η γειτονιά “εξευγενίζεται” αλλάζοντας ριζικά και φυσικά η αντικειμενική αξία των ακινήτων ανεβαίνει κατακόρυφα. Το αποτέλεσμα είναι η κερδοφορία των σχετικών επενδυτών προφανώς και ο εκτοπισμός από την περιοχή όσων από τους παλιούς κατοίκους η τσέπη, δεν αντέχει την νέα συνθήκη.

Το άσυλο υπάρχει και ζει μέσα από τους αγώνες μας. Οι αγώνες το έχτισαν και αυτοί είναι που συνεχίζουν να το νοσηματοδοτούν. Για μας δεν είναι σύμβολο, το πανεπιστήμιο είναι χώρος που κινούμαστε, που παράγουμε αγώνες, και αυτός ο φυσικός χώρος έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν και θα χρησιμοποιηθεί και στο μέλλον για να εδαφικοποιεί τους αγώνες μας, και ενδεχομένως να λειτουργεί και ως κέντρο τους. Στο παρόν συναντιόμαστε, συζητάμε, διαφωνούμε, παράγουμε λόγο και δράση. Αυτό το άσυλο είναι που υπερασπιζόμαστε γιατί οι δικόι μας αγώνες έρχονται σε αντιπαράθεση με τους κυρίαρχους αυτού του κόσμου.

Αντιλαμβανόμαστε τον αγώνα ενάντια στα κλειδώματα ως ένα κομμάτι των συνολικότερων αγώνων μας εδώ μέσα. Δρούμε επιδιώκοντας να δώσουμε την μορφή που θέλουμε στον πανεπιστημιακό χώρο, εξασφαλίζοντας κοινωνικό χαρακτήρα με ελεύθερη πρόσβαση. Χώροι αστυνομοκρατούμενοι και κλειδωμένοι δεν είναι ασφαλείς για μας, είναι ασφαλείς για τα συμφέροντα των αφεντικών. Μόνη ασφάλειά μας είναι η συλλογικοποίηση μας και το να διατηρούμε ζωντανούς τους χώρους στους οποίους υπάρχουμε.

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΛΕΙΔΩΜΑΤΑ στη ΣΘΕ

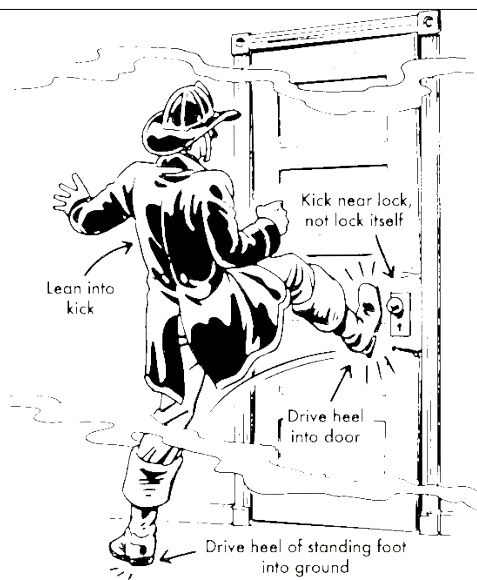
Πέμπτη 22 και Παρασκευή 23 Νοεμβρίου

ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΛΕΙΔΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

23/11 14.00 στην ΣΘΕ

Πρόγραμμα Διημέρου

Πέμπτη 22/11	Παρασκευή 23/11
<p>11.00: Συγκέντρωση Φουαγιέ ΣΘΕ</p> <p>14.00: Συλλογική κουζίνα Φουαγιέ ΣΘΕ</p> <p>18.00: Προβολή Ντοκυμαντέρ "Έρωτας και Επανάσταση" Στέκι σφ Φυσικού</p> <p>21.09: Προβολή ταινίας από την ΦΑΚΟΦ: "Suicide Shop"</p>	<p>11.00: Μικροφωνική Φουαγιέ ΣΘΕ</p> <p>14.00: ΠΟΡΕΙΑ Φουαγιέ ΣΘΕ</p> <p>17.00: Παρουσίαση μπροσούρας και συζήτηση για την Ελευθερική παιδεία από το Αυτόνομο Σχήμα Φυσικού ΣΘΕ</p> <p>20.00: Εκδήλωση-Συζήτηση για το άσυλο A11 ΣΘΕ</p> <p>Ακολουθεί: Μπάρ στην ΣΘΕ</p>
Σάββατο 24/11	
13.00: Λαϊκό Καφενείο	

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΛΕΙΔΩΜΑΤΑ

